

Problemen voor atheïsten en evolutionisten - deel 2

<http://www.middletonbiblechurch.org/index.html>

Bewerking en plaatjes door M.V. 7-7-2012

Lees ook het eerste deel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/problemen-atheïsten.pdf>

Lees eerst Romeinen 1:18-20:

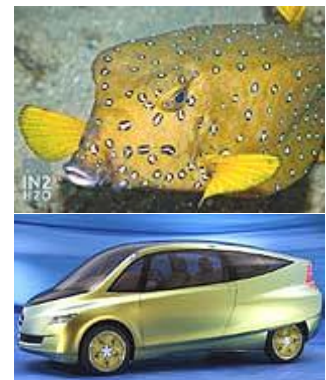
18 Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de **mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken**, 19 omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. **God Zelf heeft het hun immers geopenbaard**. 20 Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld **uit Zijn werken gekend en doorzien**, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, **zodat zij niet te verontschuldigen zijn**.

In de april 2008 uitgave van *National Geographic* verscheen een artikel met de titel: “Biomimetics - Design by Nature” door Tom Mueller. Biomimetica behelst het toepassen van ontwerpen uit de natuur om problemen op te lossen in apparatuurontwikkeling, materialenwetenschap, geneeskunde, en andere domeinen. Wetenschappers bestuderen het verbluffende design van dieren en planten om te leren hoe bepaalde producten te fabriceren.

Alhoewel geschreven door een evolutionist, spreekt het artikel van een “brilliant design” dat in de natuur gevonden wordt (p. 75). Het smeekt om een antwoord op de vraag: “Hoe kan er een briljant ontwerp zijn zonder een ontwerper?” Inderdaad, hoe kan blind toeval, los van enige intelligentie, resulteren in briljant design? Hoe kunnen willekeurige processen zo’n briljant design “creëren” zoals dat voorkomt bij dieren en planten?

Briljante wetenschappers ontwikkelen verbazingwekkende producten, die niet gebaseerd zijn op hun eigen creatieve ideeën of uitvindingen, maar door het kopiëren van complexe ontwerpen die in het rijk van de dieren en dat van de planten gevonden worden. Hierna volgen een aantal voorbeelden die in het artikel weergegeven worden:

1) **De koffervis** (Ostraciidae, <http://nl.wikipedia.org/wiki/Ostraciidae>) heeft een glad design. De contouren van zijn lichaam staan hem toe om zes lichaamslengtes per seconde snel te zwemmen. De verrassend gestroomlijnde vorm inspireerde de “bionic concept car” van Mercedes-Benz om deze aan 4,3 l/100 km zuinig te laten rijden (plaatje rechts). Een moderne wagen naar het model van een vis waarvan de evolutionisten zeggen dat die ontstond zonder intelligent design (pp. 69-71).

2) **De bergduivel** hagedis (*Moloch horridus*) van de droge Australische woestijn neemt geen water op door te drinken, maar gebruikt de huid als watervoorziening. De complexiteit van deze aanpassing is onovertroffen. Tussen de doorns lopen zeer kleine kanaaltjes die water uit een plas waar het dier in staat of dauwdruppels die aan de huid worden gevormd omhoog transporteren. De huid vervult hierdoor een functie als hygroscopisch systeem (http://nl.wikipedia.org/wiki/Moloch_horridus). Wetenschappers hopen een gelijkaardig systeem te ontwikkelen dat mensen zal helpen om water te collecteren in de woestijn (pp. 72-74).

3) **Iridescentie** (het kleurenspeel) in **vinders en kevers** en anti-reflecterende coatings bij nachtvlinderogen hebben studies opgeleverd die geleid hebben tot helderder schermen voor gsm's en zelfs een antinamaak systeem (p. 74). Zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Iridescentie>

4) Ingenieurs bestuderen de builen op de randen van de **vinnen** van de **bultrugwalvis** (*Megaptera novaeangliae*, <http://nl.wikipedia.org/wiki/Bultrug>) om te leren hoe de vleugels van vliegtuigen behendiger te maken voor de vlucht (p. 74). Rechts een plaatje van een ontwerp van een windtorblad op basis van de bultrugvin, van bedrijf Whale Power (<http://gervanpoelgeest.wordpress.com/2011/09/12/de-vinnen-van-de-bultrug/>).

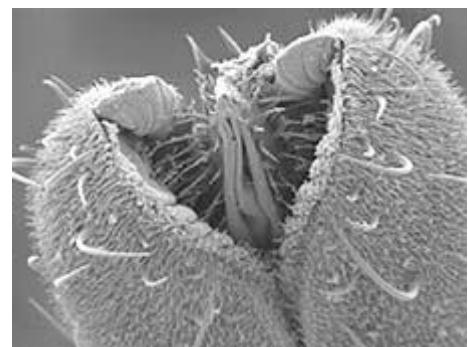
5) De vingerachtige veren **van roofvogels** (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Roofvogel>, http://en.wikipedia.org/wiki/Bird_of_prey) inspireren ingenieurs om vliegtuigvleugels te ontwikkelen die van vorm kunnen veranderen om de weerstand te verminderen en het brandstofverbruik te verbeteren (p. 74).

6) Architecten in Zimbabwe bestuderen hoe **termieten** (Isoptera, <http://nl.wikipedia.org/wiki/Termieten>) de temperatuur, vochtigheid en luchtstroom regelen in hun termietenheuvels met de bedoeling comfortabeler woningen te bouwen (p. 74).

7) Japanse medische onderzoekers verminderen de pijn van een injectie door het gebruik van hypodermische naalden (http://en.wikipedia.org/wiki/Hypodermic_needle) die zoals de proboscis (<http://en.wikipedia.org/wiki/Proboscis>) of zuigsnuit van de mug voorzien zijn van randen die eruit zien als zaagtandjes, waardoor de zenuwstimulatie vermindert (p. 74). Rechts: de zaagtandjes van de proboscis (uiteinde van de zuigsnuit) van de mug (zeer sterk vergroot).

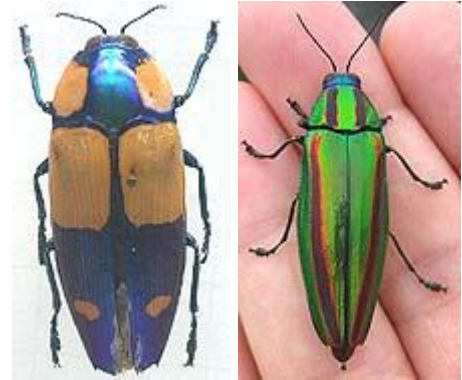
8) De **stekelnoot** (http://nl.wikipedia.org/wiki/Xanthium_strumarium, *Xanthium*). In 1948 onderzocht de Zwitserse ingenieur George de Mestral de klitten die geplukt werden van deze plantensoort en van de vacht van zijn hond na een trektocht. Hij vond dat de stekels van de klitten uiteinden hadden met fijne haakjes. Deze aanwijzing uit de natuur stelde hem in staat Velcro uit te vinden, dat vandaag erg veel gebruikt wordt (p. 75). Wij zouden allen stellen dat Velcro ontstond als het resultaat van George de Mestral's intelligentie. Zou het redelijk zijn te zeggen dat deze klitten door blind toeval ontstonden, los van intelligent design?

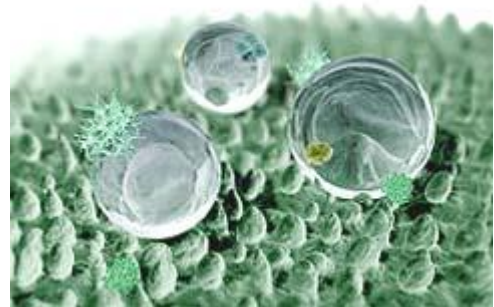
9) De **metaalachtige glans en kleurenpracht van tropische vogels en kevers** komen niet voort uit pigmenten maar uit optische eigenschappen: compacte gespatieerde microstructuren die specifieke golflengten van licht reflecteren. Deze structurele kleurweergave die schitterender is dan die van pigmenten, heeft grote interesse gevonden bij mensen die verf, cosmetica en kleine hologrammen op creditcards fabriceren (p. 75).

10) De **Melanophila kever** (Melanophila is een keversoort in de familie Buprestidae of “Prachtkevers”, zie <http://nl.wikipedia.org/wiki/Buprestidae>). Deze legt zijn eitjes in vers verbrand hout en heeft een structuur die de precieze infrarood straling kan detecteren die geproduceerd wordt door een bosbrand, iets wat hem in staat stelt een vuurgloed op honderd kilometer afstand waar te nemen. Dit talent wordt onderzocht door de U.S. Air Force (p. 75). Plaatje rechts: enkele kevers uit de familie Buprestidae.

11) In 1982 ontdekte een Duitse botanist bij de **Lotus** een natuurlijk zelfreinigend, waterafstotend oppervlak dat **Lotuseffect** (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Lotuseffect>) wordt genoemd. Het geheim ligt in de wasachtige microstructuren en nanostructuren die, door hun contactwijze met water ervoor zorgen dat het parelt en wegrolt zoals kwik, en daarbij ook het vuil verzamelt. Dit “Lotuseffect” heeft commerciële toepassing gevonden in een speciale verfsoort die vermaard is door water af te stoten en decennialang vlekken tegen te gaan (p. 79). “Het lotusblad heeft een unieke manier om water te laten parelen en af te laten lopen. Door het **design** van het lotusblad na te bootsen hebben wetenschappers zelfreinigende coatings voor wagens ontwikkeld” (*The Week* magazine, 9 mei 2008, p. 38). Hoe kunnen evolutionaire processen, bestuurd door blind toeval, enig “design” voortbrengen?

12) De **bromvlieg** (Calliphoridae, <http://nl.wikipedia.org/wiki/Calliphoridae>) wordt als model gebruikt voor een miniatuur robotvlieg die voldoende snel, klein en manoeuvreerbaar is voor het gebruik bij toezicht of zoek-en-reddingsoperaties. Met vleugeltjes die 150 slagen per seconde aankunnen kan de bromvlieg met verbazingwekkende lenigheid zweven, vliegen en duiken. Vanuit een rechte vlucht kan ze in 50 milliseconden 90 graden van richting veranderen - een manoeuvre dat de Stealth Fighter (vliegtuig) tot schroot zou herleiden (p. 82).

13) Waarom zijn **haaien** (Selachimorpha, ook wel Euselachii; <http://nl.wikipedia.org/wiki/Haaien>) zo snel? Een elektronische micrograaf (foto genomen door een elektronenmicroscop) onthult het geheim van de snelheid van de haai door zijn bijzondere huid: tandachtige schubben die dermale dentikels (of placode schubben) genoemd worden. Het water snelt door de microsleuven zonder te

rollen waardoor de wrijving verminderd wordt. Zeeschepen kunnen vandaag synthetische coatings om hun romp hebben die gekopieerd zijn naar het verbluffende ontwerp van de haaienhuid (p. 83). Moeten wij concluderen dat het design van scheepsrompen zal verbeterd worden door het kopiëren van het design van de haai, een design dat volgens evolutionisten helemaal geen design is maar een willekeurig geëvolueerde structuur, voortgebracht door blind toeval over tijd, los van enige intelligentie? “Een Speedo [= merk] zwempak bootst de dentikels van de haaienhuid na waardoor de weerstand verminderd wordt. Geïntroduceerd in 2000 heeft dit zwempak competitiezwimmers geholpen om wereldrecords neer te zetten” (*The Week* magazine, 9 mei 2008, p. 38). Plaatje rechts: de uiterst sierlijke (!) haai.

Hoe kan blind toeval en niet bestuurde processen zulke verbluffende levensvormen voortbrengen?

Lees ook het eerste deel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/problemen-atheisten.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm